

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW PETYCJI

(NR 63)

z dnia 8 czerwca 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 63)

8 czerwca 2021 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 25 skierowany do Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 830;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na dezyderat nr 56 w sprawie zmiany art. 42 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 ze zm.) oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1473 ze zm.) w zakresie aktualizacji odesłań zawartych w niektórych przepisach (BKSP-144-IX-230);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 ze zm.) poprzez zastąpienie w art. 61 § 1 pkt 4 wyrazu „przemysłowej” wyrazem „intelektualnej” oraz skreślenia w art. 479⁸⁵ zdania drugiego (BKSP-144-IX-240/20);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 59 ze zm.) poprzez dodanie po wyrazach „czynnikami środowiskowymi” wyrazów „w tym wynikającymi z patologicznego gromadzenia rzeczy, śmieci, odpadków w mieszkaniu” (BKSP-144-IX-258/20);
- rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie rozpatrywania skarg dotyczących Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej oraz Straży Granicznej (BKSP-144-IX-261/20);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2020 r. poz. 729 ze zm.) w zakresie art. 101 § 1 i 1a (BKSP-144-IX-263/20);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 6 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 13 sierpnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie

(Dz. U. z 2019 r. poz. 1862 ze zm.) w zakresie aktualizacji odwołania do przepisów Prawa wodnego (BKSP-144-IX-270/20).

W posiedzeniu udział wzięli: **Edyta Demby-Siwiek** prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, **Norbert Gabarkiewicz** dyrektor Departamentu Orzecznictwa Administracyjnego Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, **Robert Jakubik** dyrektor Departamentu Oświaty i Polityki Społecznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **Anna Kamińska** dyrektor Departamentu Higieny Środowiska Głównego Inspektoratu Sanitarnego, **Renata Leoniak** zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, **Ireneusz Leśnikowski** zastępca dyrektora Departamentu Oświaty i Polityki Społecznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, **insp. Marcin Rosół** zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji, **Andrzej Vertun** zastępca dyrektora Departamentu Legislacyjnego Prawa Cywilnego Ministerstwa Sprawiedliwości, **Krzysztof Pater** stały doradca Komisji, **Tomasz Kuszlejko** asystent przewodniczącego Komisji oraz **Marianna Maroszek** z Biura Poselskiego posła Sławomira Jana Piechoty.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał**, **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej oraz **Ewa Pietrzak** – specjalista w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 63. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Zgodnie z procedurami przypominam, że również to posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Informuję, że chęć zabrania głosu przez posła należy zgłaszać na adres poczty elektronicznej Komisji. Jednocześnie informuję, że posłowie, członkowie Komisji obecni tu na sali obrad głosują przy pomocy urządzenia do głosowania, wykorzystując legitymację poselską, a wówczas nie logują się w systemie komunikacji elektronicznej i nie używają tabletów.

Przechodzimy do procedury stwierdzenia kworum. Przepraszam, pan poseł, proszę bardzo.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Czyli co muszę zrobić, żeby elektronicznie zagłosować, bo mogę tylko elektronicznie w tym wypadku.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Jeżeli pan poseł jeszcze nie ma legitymacji, to może głosować przez tablet i to się będzie wzajemnie uzupełniało.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Okay.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Oczywiście wpisać się też na listę obecności.

Poseł Adam Ołdakowski (PiS):

Dobrze.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, zatem proszę panie i panów posłów o potwierdzenie obecności na posiedzeniu przez przyciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania.

Przepraszam, czy jest już system do głosowania, bo u mnie się nie wyświetla.

Szanowni państwo, jeszcze przez chwilę niech system do potwierdzenia obecności będzie aktywny, a w tym czasie przypomnę porządek posiedzenia zawarty w zawiadomieniu pani marszałek o zwołaniu posiedzenia naszej Komisji na mój wniosek.

W porządku tego posiedzenia mamy następujące sprawy. W punkcie pierwszym – rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi ministra rolnictwa i rozwoju wsi na dezyderat nr 25 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi

ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 56 w sprawie zmiany art. 42 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. W punkcie trzecim – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych. W punkcie czwartym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego poprzez zastąpienie w art. 61 § 1 pkt 4 wyrazu „przemysłowej” wyrazem „intelektualnej” oraz skreślenia w art. 479⁸⁵ zdania drugiego. W punkcie piątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie rozpatrywania skarg dotyczących Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej oraz Straży Granicznej. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany art. 6 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 13 sierpnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie. To tyle, co do porządku obrad.

Proszę o zamknięcie systemu potwierdzania obecności i informację, ile pań i panów posłów potwierdziło udział w posiedzeniu. Dziękuję bardzo.

Szanowni państwo, udział w posiedzeniu potwierdziło 13 pań i panów posłów. Zatem stwierdzam, iż posiadamy kworum wymagane regulaminem Sejmu do prawidłowego prowadzenia obrad i skutecznego podejmowania decyzji.

Przystępujemy zatem do realizacji porządku posiedzenia. Bardzo proszę przedstawiciela ministra rolnictwa i rozwoju wsi o przedstawienie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat nr 25 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego w zakresie art. 830.

Zastępca dyrektora Departamentu Oświaty i Polityki Społecznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ireneusz Leśnikowski:

Nie wiem czy mnie dobrze słyhać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, słyhać.

Zastępca dyrektora Departamentu Oświaty i Polityki Społecznej MRiRW Ireneusz Leśnikowski:

Witam pięknie. Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, nazywam się Ireneusz Leśnikowski, jestem zastępcą dyrektora w Departamencie Oświaty i Polityki Społecznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zostałem upoważniony przez pana ministra do prezentowania jego stanowiska na posiedzeniu tej Komisji właśnie w tym punkcie porządku obrad.

Ministerstwu rolnictwa zależy na tym, aby jak najszybciej uregulować sprawę podnoszoną przez obywatela z pożytkiem dla rolników. Ten pomysł, wniosek by doprecyzować przepisy prawne przez zamieszczenie w nich wykazu jakie przedmioty należące do rolnika prowadzącego gospodarstwo rolne oraz zwierzęta hodowane w tym gospodarstwie nie podlegają egzekucji, naszym zdaniem, są słuszne i potrzebne. Popieramy ten pomysł, aby wykaz został umieszczony w akcie na poziomie ustawowym. Zdaniem prawników jest to postępowanie dopuszczalne legislacyjnie, można dać wytyczne do wydania rozporządzenia, w którym umieści się wykaz lub określić wprost w ustawie, jakie urządzenia i jakie zwierzęta należy rolnikowi pozostawić w przypadku postępowania egzekucyjnego na jego majątku. Drugie rozwiązanie postanowił zrealizować Senat we wrześniu 2020 r. Do projektu senackiego przeniesiono przepisy i wykaz z rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 5 lipca 2017 r., które określa przedmioty należące do rolnika prowadzącego gospodarstwo, które nie podlegają egzekucji. Ministerstwo rolnictwa zaproponowało wtedy także przeniesienie przepisu o swoistym trybie postępowania w toku dokonywania czynności egzekucyjnych. Z tego powodu ministerstwo rolnictwa wtedy nie wносиło uwag do projektu ustawy zaproponowanego przez komisję senacką, ale uwagi do tego projektu wniosło Ministerstwo Sprawiedliwości. Ministerstwo rolnictwa

przychyla się do opinii wydanej w sprawie senackiego projektu ustawy, aby doprecyzować w nim kilka kwestii. Otóż chcemy wydłużenia z dwóch tygodni do trzech tygodni okresu dla wydawania opinii przez izby rolnicze, które np. muszą skontaktować się w tym okresie z rolnikiem, muszą się z nim umówić na miejscu, ocenić gospodarstwo, wydać sprawiedliwą opinię, przygotować ostatecznie pismo. Była to uwaga Ministerstwa Sprawiedliwości.

Jako ministerstwo rolnictwa jesteśmy także za innym określeniem... zwierząt, które powinny zostać w gospodarstwie. Miałyby to być zwierzęta hodowlane w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 2020 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich. Była to nasza uwaga.

Przychylamy się także do opinii by zastosować przepisy przejściowe do spraw egzekucyjnych wszczętych i jeszcze niezakończonych. Była to uwaga Biura Legislacyjnego. Poprawki komisji senackiej wtedy przyjęto. Jesteśmy zdania, że jeśli projekt powstaje w parlamencie, to poprawki do propozycji legislacyjnych wypracowywać wspólnie we wszelkich resortach, w resorcie rolnictwa, sprawiedliwości i finansów, i przekazywać je w jednoznacznym brzmieniu do projektujących ustawę w tej kwestii w Sejmie lub w Senacie. Zawsze jest lepiej, kiedy jedna ręka podpisuje dokument a nie trzy naraz.

Jeżeli mówimy o doprecyzowaniu uwag w piśmie będącym odpowiedzią na dezyderat nr 25 Komisji do Spraw Petycji, to wnosimy o doprecyzowanie art. 830... poprzez zamieszczenie w nim wytycznych do wydania rozporządzenia albo określenie w kodeksie wprost, jakie przedmioty należące do rolnika prowadzącego gospodarstwo nie podlegają egzekucji. Rzeczywiście to można uznać za dopuszczalne.

W przypadku przyjęcia rozwiązania polegającego na określeniu w Kodeksie postępowania cywilnego, jakie przedmioty należące rolnika prowadzącego gospodarstwo nie podlegają egzekucji, myślimy, że należy także uwzględnić w Kodeksie postępowania cywilnego regulację zawartą w szczególności w § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie określenia przedmiotów należących do rolnika prowadzącego gospodarstwa, które nie podlegają egzekucji, w którym to przepisie został określony swoisty tryb postępowania wokół dokonywania czynności egzekucyjnych. Chcemy także zauważyć, że w świetle wymogów konstytucyjnych, wszelkie wyłączenia spod egzekucji dotyczące zwierząt i rzeczy ruchomych potrzebnych do prowadzenia gospodarstwa rolnego muszą być regulowane jednak na poziomie ustawowym. Zatem propozycja przeniesienia do ustawy rozwiązań, które do tej pory były zawarte w akcie rangi podustawowej i jednocześnie uchylenie art. 830 Kodeksu postępowania cywilnego jest jak najbardziej słuszne. W przypadku takiego rozwiązania regulacje dotyczące zwierząt i przedmiotów należących do rolnika prowadzącego gospodarstwo rolne, które nie podlegają egzekucji, naszym zdaniem, odzyskają walor konstytucyjności i zostaną usystematyzowane odpowiednio do wymagań płynących z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W wyniku prac w Senacie, tak jak powiedziałem, powstał ten projekt, tam zostały wniesione odpowiednie poprawki. Myślimy, że w sumie powstał projekt, który kompleksowo reguluje podnoszoną kwestię.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Bardzo proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, sprawa jest jednak chyba bardziej złożona niż wynikałoby chociażby z tych wyjaśnień. Złożona pod kilkoma względami. Po pierwsze, jest zapowiedziany kodeks rolny, który z racji swojego zakresu spraw, które powinien regulować, te sprawy powinny się znaleźć w tym kodeksie. Druga sprawa, są też duże różnice między gospodarstwami. Znaczna część, zdecydowanie przeważająca część gospodarstw, to są gospodarstwa rodzinne, które charakteryzują się czy też powinny charakteryzować się zrównoważonym kapitałem z innymi środkami produkcji. Trzecia sprawa, to jest kwestia możliwości wyegzekwowania też kwot, patrząc od strony różnych wierzycieli. Gospodarstwa też powinny być traktowane,

tak jak we wszystkich krajach, nazwijmy to, z pewną ochroną. Myślę, że takie rozwiązanie, które zostało zaproponowane, na pewno rozwiązuje część problemów, chociaż nie wszystkie.

Rozumiem, że projekt ustawy jest popierany przez rząd, przez zainteresowane resorty i będzie dalej procedowany. Wydaje się w tym momencie, że nie ma potrzeby występowania z inicjatywą ustawodawczą z tej przyczyny, że mamy zapowiedziany kodeks rolniczy, a jeszcze wcześniej mamy zapowiedzianą też ustawę o gospodarstwach rodzinnych, gdzie też ta kwestia ma być regulowana. W związku z tym i tak przynajmniej dwa lub trzy projekty zderzą się w jednym miejscu. Ewentualne zmiany, przepraszam, nie zmiany tylko propozycje, które zostały określone w petycji, znane są ministrowi rolnictwa, ministrowi sprawiedliwości i ministrowi finansów, więc stosowne wnioski powinny zostać wyciągnięte i jakaś konkluzja z tych wniosków powinna znaleźć się w ustawie, która jest procedowana.

Proponuję przyjąć odpowiedź na dezyderat. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę. Jest rekomendacja by przyjąć odpowiedź Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi na dezyderat nr 25 skierowany do prezesa Rady Ministrów. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Uznaję, iż Komisja przyjęła taką decyzję. Dziękujemy panu dyrektorowi.

Zastępca dyrektora Departamentu Oświaty i Polityki Społecznej MRiRW Ireneusz Leśnikowski:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra spraw wewnętrznych i administracji o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 56 w sprawie zmiany art. 42 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Renata Leoniak:

Dzień dobry. Szanowni państwo, szanowny panie przewodniczący, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji przekazało bezpośrednio odpowiedź pisemną. Natomiast – co chcieliśmy przede wszystkim podkreślić – doskonale rozumiemy intencję wnioskodawcy, której celem jest wprowadzenie dalszych rozwiązań mających na celu zrehabilitowanie funkcjonariusza w sytuacji przywróconego do służby, któremu wymierzona została dyscyplinarna kara wydalenia ze służby, jeżeli zapadło prawomocne orzeczenie uchylające dotychczasowe orzeczenie o wydaleniu ze służby i stwierdzające uniewinnienie ukaranego w postępowaniu dyscyplinarnym, które wznowiono ze względu na to, że prowadzone przeciwko niemu za ten sam czyn postępowanie karne i karnoskarbowe lub sprawa o wykroczenie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania.

Chcieliśmy też podkreślić bardzo mocno, że analizując tę inicjatywę w szczególności należy mieć na względzie zapewnienie proporcjonalnej ochrony nie tylko słusznego interesu strony, to jest zwolnionych a następnie przywróconych do służby funkcjonariuszy, ale również interesu społecznego. Mam tutaj na myśli tych funkcjonariuszy, którzy są w służbie i wykonują swoje obowiązki niejednokrotnie narażając swoje życie. Stąd w naszej ocenie, każda służba powinna być rozpatrywana indywidualnie, nie powinien tutaj zachodzić automatyzm. Na takie odpowiedzi właśnie wskazaliśmy argumenty, które uzasadniają nasze wątpliwości co do propozycji przedstawionej w petycji. Należy zwrócić przede wszystkim uwagę na to, że przywrócenie do służby w Policji następuje wyłącznie w sytuacji, o której mowa właśnie w art. 42 ust. 7 pkt 1 i 2 ustawy o Policji, ale w każdym przypadku uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji o zwolnieniu ze służby ze względu na jej wadliwość.

Należy też pamiętać, że rozwiązania tutaj zaproponowane, polegające na przyznaniu świadczenia równego uposażeniu na stanowisku zajmowanym przed zwolnieniem za cały

okres pozostawania zwolnionego policjanta poza służbą mogłyby gwarantować mu nieuprawnione uprawnienie, nieproporcjonalne w stosunku do podjętej wobec niego w przeszłości decyzji. Należy pamiętać, że samo przywrócenie do służby policjanta na skutek uchylecia decyzji o zwolnieniu ze służby z powodu jej wadliwości i zgłoszenia przez niego gotowości niezwłoczności podjęcia służby nie skutkuje powstaniem prawa do uposażenia. Przywracany do służby policjant musi bowiem podjąć obowiązki służbowe, co wymaga dopuszczenia go do służby i mianowania na określone stanowisko służbowe.

Nasze duże wątpliwości budzi propozycja zmiany ust. 6 art. 42, w świetle którego przywrócony do służby policjant mimo tego, że nie pełnił służby i pozostawał poza kontrolą właściwych przełożonych w zakresie możliwości jej pełnienia nabywałby te same uprawnienia co policjanci pełniący służbę w sposób nieprzerwany, właśnie tak jak wspominałam wcześniej, z narażeniem życia i zdrowia. W tym właśnie przyznanie uprawnień emerytalnych, prawa do nagrody rocznej za każdy rok pozostawania poza służbą oraz prawo do uposażenia w wysokości odpowiadającej posiadanej wysłudze lat służby. Uważamy też za niezasadne wliczenie do wysługi emerytalnej okresów pozbawienia wolności, odbywania kary pozbawienia wolności oraz kary aresztu tymczasowego w przypadku, gdy funkcjonariusz został uniewinniony albo postępowanie karne zostało umorzone, w tym również warunkowo. W naszej ocenie wydaje się, że celowi temu służy możliwość wystąpienia z roszczeniem o odszkodowanie za niesłuszne tymczasowe aresztowanie lub pozbawienie wolności. Odszkodowanie z tego tytułu powinno w pełni uwzględnić szkodę i krzywdę związaną właśnie ze stosowaniem wskazanych dolegliwości.

Również za niezasadne uważamy zaproponowane włączenie warunkowego umorzenia, ponieważ warunkiem zastosowania tej instytucji jest nie tylko konieczność ustalenia przyczyny wypełniającej znamiona czynu zabronionego, który zaistniał, ale również, że wina sprawcy i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna. Przywrócenie do służby policjanta nie będzie nie tylko dlatego, że przesłanki tej nie wymieniono w art. 42 ust. 7 ustawy, ale przede wszystkim ze względu, że w takich okolicznościach zwolniony policjant nie mógłby legitymować się wszystkimi wymogami określonymi w art. 25 regulującym właśnie warunki, które musi spełnić kandydat do Policji, to znaczy nie posiadałby przymiotu nieposzlakowanej opinii.

Należy też zwrócić uwagę na to, że w tej chwili możliwe jest dochodzenie na drodze sądowej roszczenia o utracone korzyści w postaci różnic pomiędzy uposażeniem, które policjant otrzymałby, gdyby pełnił służbę a świadczeniem za okres pozostawania poza służbą wypłacanym na podstawie art. 45 ust. 5. Możliwość zastosowania drogi cywilnoprawnej w celu dochodzenia roszczeń przez osobę, która z określonych zdarzeń wywodzi skutki prawne związane z doznaną krzywdą. Należy też pamiętać o rozwiązaniach funkcjonujących w Kodeksie pracy, które w naszym wystąpieniu zostały właśnie szczegółowo opisane, jak również to, że tego typu rozwiązania istnieją w wielu ustawach, a dotyczą wielu służb. Stąd tutaj ewentualne zmiany powinny mieć taki aspekt horyzontalny, czyli należy wziąć pod uwagę wszystkie te rozwiązania, które co do zasady nie przewidują pełnej rekompensaty pieniężnej dla funkcjonariusza przywróconego do służby za cały okres pozostawania poza służbą.

Dane, o które też była prośba w dezyderacie, zostały przedstawione. Tak jak wskazaliśmy, jeżeli chodzi o Komendę Główną Policji, od 27 czerwca 2019 r. odnotowano siedem przypadków dotyczących zwolnienia funkcjonariusza ze służby w Policji na podstawie art. 41 ust. 1 pkt 3, a następnie przywrócenia do służby na podstawie art. 42 ust. 7 pkt 1 ustawy o Policji. Służba Ochrony Państwa przekazała informację, że od 1 lutego 2018 r. nie wystąpił żaden przypadek przywrócenia do służby uprzednio zwolnionego dyscyplinarnie funkcjonariusza. Natomiast Komenda Główna Straży Granicznej poinformowała, że na przestrzeni ostatnich 12 lat zdarzył się jeden przypadek przywrócenia do służby funkcjonariusza zwolnionego na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy o Straży Granicznej, to jest w związku z wymierzeniem kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby. Jednak jak poinformowaliśmy, nastąpiło to wskutek wyroku sądu administracyjnego i tym samym zaistniała przesłanka z art. 46p ust. 1. W 11 przypadkach przywrócono do służby funkcjonariuszy zwolnionych na podstawie art. 45 ust. 2 pkt 10, to jest popełnienie czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli jest ono

oczywiste i uniemożliwia pozostawanie w służbie oraz pkt 11, to jest upływu 12 miesięcy zawieszenia w czynnościach służbowych z przyczyn, o których mowa w art. 46a ustawy o Straży Granicznej. Komenda Główna Straży Granicznej podniosła także, że zdarzyły się nieliczne przypadki przywrócenia do służby w związku z... decyzji o zwolnieniu ze służby w Straży Granicznej na innej niż powyższe podstawy prawne. Natomiast Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej poinformowała, że w ciągu ostatnich 13 lat odnotowano jeden przypadek dotyczący strażaka, którego zwolniono ze służby w związku z wymierzeniem mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, a następnie w konsekwencji uchylenia tej kary przez sąd przywrócono go do służby.

Ze swojej strony dziękuję. Jeżeli byłyby jakieś pytania ze strony państwa posłów do nas, to oczywiście postaramy się odpowiedzieć na nie. Jest z nami też przedstawiciel Policji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek, pan poseł dziś nie jest obecny na posiedzeniu.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać w tej sprawie? Pan poseł Wojciechowski, proszę bardzo.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Nie wiem czy dobrze zrozumiałem, bo usłyszałem taką rzecz, że został skazany, a przestępstwo było oczywiste. Nie wiem czy może być ktoś skazany, jeżeli to przestępstwo jest nieoczywiste? Czy coś takiego. Nie wiem czy dobrze zrozumiałem? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czy ktoś z państwa jeszcze? Nie widzę. Pani dyrektor, bardzo proszę o uściślenie odpowiedzi.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Już sekundkę. Przepraszam, znajdę tylko ten fragment. Jest to art. 45 ust. 2 pkt 10 ustawy o Straży Granicznej. Już go cytuję, jest taka przesłanka, że „funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadku, jeżeli popełnienie czynu o znamionach przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, jeśli popełnienie czynu jest oczywiste lub uniemożliwia pozostawienie w służbie”. Jest to przesłanka ustawowa.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Takie jest brzmienie ustawy i pani dyrektor...

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Jest to ustawa o Straży Granicznej art. 45 ust. 2 pkt 10, to jest fakultatywna możliwość zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos? Pani dyrektor wspominała, że ewentualne inicjatywy i regulacje w tym zakresie powinny być uzgodnione i dotyczyć powinny różnych służb. Czy ktoś przygotowuje taką inicjatywę? Czy ktoś koordynuje takie działania by podjąć taką inicjatywę dotyczącą wszystkich służb? Czy pani dyrektor słyszała mnie może?

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Tak. Jeżeli chodzi o ministerstwo, u nas w tej chwili taka inicjatywa nie została podjęta. Nie prowadzimy w tej chwili prac w tym zakresie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Szanowni państwo, jeżeli nie ma więcej pytań, to proponuję przyjąć odpowiedź ministra spraw wewnętrznych i administracji na dezyderat nr 56.

Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem uznaję, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję pani dyrektor.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych.

Posel Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Witam.

Posel Robert Warwas (PiS):

Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych poprzez wprowadzenie następujących zmian.

Zmiana w art. 34 ust. 1 ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy poprzez skreślenie wyrazów „z zastrzeżeniem ust. 2”.

Zmiana w art. 38 ust. 1 powyższej ustawy poprzez skreślenie wyrazów „do 30 dni”.

Zmiana w art. 1 ust. do 1 do 5 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych poprzez dodanie wyrazu „państwowego” przed wyrazami „inspektora sanitarnego”.

Zmiana w art. 6 ust. 5 wskazanej powyżej ustawy polegającej na dodaniu po słowach „wyznań religijnych” słów „i mniejszości narodowych”.

Piąta zmiana w art. 7 ust. 6 powyższej ustawy poprzez zastąpienie cyfry „4” cyfrą „7”.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Zdaniem wnoszącego petycję wskazane zmiany mają charakter porządkujący, bowiem ustawy powołują się na nieaktualne nazwy organów państwowych, zaś wymiar kary za wykroczenie jest domyślny.

Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych zaproponowane przez wnoszącego petycję zmiany dotyczące nazwy resortu ministra właściwego czy też inspektora sanitarnego mają charakter porządkujący. Obowiązujące przepisy nie budzą wątpliwości interpretacyjnych, niemniej zawarte w petycji proponowane zmiany powinny być połączone z szerszą rewizją przepisów poszczególnych ustaw. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem poproszę pana posła o rekomendację.

Posel Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, powyższe argumenty przemawiają za tym, aby wystąpić z dezyderatem do ministra zdrowia, by postulowane przez autora petycji zmiany zostały wzięte pod uwagę przy szerszej nowelizacji ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja byśmy w tej sprawie wystąpili z dezyderatem do ministra zdrowia o uwzględnienie postulatów zawartych w petycji przy okazji inicjowanej nowelizacji. Pan przewodniczący Jacek Świat.

Posel Jacek Świat (PiS):

Tak, bo mam wątpliwości do ustawy o cmentarzach. Czy gospodarzem jest minister zdrowia, czy w tym układzie nie trzeba wystąpić do premiera?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie posle, jeżeli to jest ponadresortowa kwestia, cmentarze i inspekcja sanitarna, to jakby pan rekomendował końcowo?

Posel Robert Warwas (PiS):

Proponuję tutaj do ministra zdrowia, natomiast trudno mi decydować, bo tak sprawdziłem wstępnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Minister zdrowia zapewne może zasięgnąć też opinii ministra spraw wewnętrznych. Czyli dezyderat do ministra zdrowia, taka jest rekomendacja końcowa.

Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję. Dziękuję panu posłowi.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do punktu czwartego. Bardzo proszę panią przewodniczącą Urszulę Augustyn o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję uprzejmie. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, otóż autor petycji proponuje nam zmianę art. 6 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania cywilnego przez zastąpienie w nim wyrazu „przemysłowy” wyrazem „intelektualny”. Ponadto wnosi o skreślenie całego art. 479, przepraszam, z tego artykułu zdania drugiego. Jak argumentuje sam autor petycji, celem pierwszej zmiany jest poszerzenie ochrony praw własności intelektualnej. Jego zdaniem, nie ma racjonalnych powodów, aby organizacje pozarządowe nie mogły wytaczać powództw o ochronę m.in. praw autorskich.

Natomiast druga zmiana, zdaniem autora petycji, służy usunięciu zbędnego zdania wobec nowelizacji z 2019 r. Jak sam autor petycji podkreśla, ta zmiana ma charakter porządkujący. Mamy tutaj do czynienia z dwoma problemami. Po pierwsze, rozważyć należy definicję własności intelektualnej, jak ona dzisiaj funkcjonuje w naszym prawie; a po drugie, zastanowić się nad tym czy organizacje pozarządowe powinny móc zgłaszać, znaczy wypowiadać czy też interweniować w sprawie ochrony własności intelektualnej.

Właśnie opierając się na analizie eksperta z Biura Analiz Sejmowych, wskazuje nam ten ekspert, że definicja własności intelektualnej została wprowadzona ustawą z 13 lutego 2020 r. Ustawa weszła w życie 1 lipca ubiegłego roku. Zmienia ona ustawę – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektóre inne ustawy i wprowadza szereg istotnych zmian w dziedzinie prawa własności intelektualnej. Ustawa wprowadza do Kodeksu postępowania cywilnego rozdział IVg pt. Postępowanie w sprawach własności intelektualnej. Zgodnie z art. 479⁸⁹ kodeksu, przepisy tego działu stosuje się w sprawach o ochronę praw autorskich i pokrewnych, o ochronę praw własności przemysłowej oraz o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych, które ustawodawca definiuje jako sprawy własności intelektualnej.

Należy też podkreślić, że ustawodawca posłużył się formułą następującą „przepisy niniejszego działu stosuje się w sprawach” a także „sprawy własności intelektualnej w rozumieniu niniejszego działu”, co oznacza, że zastosowany na potrzeby k.p.c. zakres pojęcia „własność intelektualna” nie powinien być przenoszony nie tylko do innych ustaw, ale nawet do innych części k.p.c., bowiem pojęcie „sprawy własności intelektualnej” używany jest dla oznaczenia kognicji sądu, a nie w znaczeniu materialnym. Pojęcie „praw własności intelektualnej” jest znacznie szersze niż wspomniane przez wnoszącego petycję prawo z zakresu ochrony praw autorskich i obejmuje np. prawo do ochrony przed nieuczciwą konkurencją.

W związku z tym, moim zdaniem, bardzo istotna jest propozycja autora petycji i zasadna, aby zastanowić się, jak to pojęcie własności intelektualnej w trakcie kolejnych prac legislacyjnych sformułować, czy ono może zastąpić pojęcie „własności przemysłowej”. W jaki sposób poszerzyć uprawnienia organizacji pozarządowych, które mogłyby wypowiadać się, żądać zachowania tych praw.

Tak zupełnie na marginesie trzeba przyznać, że organizacje pozarządowe, które są uprawnione do działania w sprawach związanych z naruszeniem lub naruszeniami praw własności przemysłowej budzi pewne wątpliwości. Bowiem dysponentami praw podmiotowych, jeśli chodzi o własność intelektualną są w większości spore podmioty, podmioty, które w obszarze ochrony praw własności przemysłowej nie są ani słabe, ani nie są podmiotami, które nie miałyby własnych zdolności do tego, żeby o ochronę tych

praw się ubiegać, więc dosyć dyskusyjna jest sprawa tego, czy potrzeba instytucjom pozarządowym jeszcze akurat takiego uprawnienia.

Myślę, że zanim podejmiemy decyzję, te dwie kwestie powinniśmy rozstrzygnąć po wysłuchaniu odpowiedzi na dezyderat. Dezyderat skierowałabym do premiera, ponieważ obszary, których dotykamy, to jest obszar sprawiedliwości i obszar gospodarki, dotyczy także przemysłu. Dlatego proponowałabym państwu, chyba że z dyskusji wyniknie coś innego, żebyśmy jednak zanim zdecydujemy czy poprzemy argumenty autora petycji i zajmujemy się faktycznie stroną legislacyjną tego problemu, żebyśmy jednak skierowali dezyderat do premiera i zapytali o te sprawy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani przewodniczącej. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Bardzo proszę, pani.

Prezes Urzędu Patentowego Edyta Demby-Siwiek:

Dzień dobry. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, Edyta Demby-Siwiek, jestem przedstawicielem Urzędu Patentowego, w którym na co dzień zajmuję się prawami własności przemysłowej. Chciałam powiedzieć, że postulowana zmiana ma naprawdę charakter systemowy i w pełni podzielałam opinię prawną przedstawioną przez Biuro Analiz Sejmowych. Sprawa wymaga szerszych analiz i konsultacji. Chciałam tylko wspomnieć o tym, że podobny przepis jest w ustawie – Prawo własności przemysłowej, który pozwala przedstawicielom organizacji społecznych, do których zakresu działania należą sprawy popierania własności przemysłowej, udzielać pomocy twórcom projektów wynalazczych i występować w ich interesie przed organami wymiaru sprawiedliwości i przed Urzędem Patentowym.

Chciałabym tylko podnieść kwestię celowości, tak jak pani przewodnicząca podniosła, czy jest celowe jeszcze rozszerzenie tych kompetencji. Chciałam powiedzieć, że na przestrzeni ostatnich lat nie mieliśmy w Urzędzie Patentowym ani jednego przypadku, w którym organizacja społeczna wystąpiłaby z taką pomocą dla twórców. Dlatego przede wszystkim skupiłabym się nad celowością postulowanej zmiany z własności przemysłowej na własność intelektualną. Wydaje się, że to jedno słowo, ale ono pociąga za sobą naprawdę dużą zmianę, bo to jest i prawo autorskie, prawa pokrewne, to jest własność intelektualna, również prawo do firmy, dobra osobiste, prawo zwalczania nieuczciwej konkurencji, czyli tajemnica przedsiębiorstwa, know how. Może autorowi petycji wydaje się to mała zmiana, ale byłaby to naprawdę zmiana systemowa.

Faktycznie „definicja praw własności intelektualnej” została stworzona wyłącznie przy nowelizacji ustawy, żeby określić kognicję sądów. Podzielałam opinię prawną BAS-u co do tego, że tak powinno pozostać, bo w tym momencie definicja i odniesienie się do pojęcia „prawa własności przemysłowej” czy „intelektualnej” jest już ugruntowane od wielu lat i naprawdę spowodowałoby dużą zmianę systemową, nie tylko w obszarze k.p.c.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję pani prezes. Tak, praktyka jest też tutaj ważnym źródłem prawa.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Czy jest może minister lub przedstawiciel ministra sprawiedliwości? Nie słyszę.

Pani przewodnicząca, proszę o konkluzję i końcową rekomendację.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Chciałabym zwrócić uwagę na fakt, który w naszej Komisji często jest podnoszony w takich sytuacjach, mianowicie to, że zmiana, która wydaje się błaha, byłaby zmianą systemową. Czy siły naszej Komisji, czy możliwości naszej Komisji są odpowiednie do tego, żeby taką zmianę wprowadzić? Zeby zdecydować o celowości tej zmiany, proponowałabym jednak, mimo wszystko, rozpocząć od dezyderatu, a później podejmiemy konkretną decyzję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Zatem jest rekomendacja byśmy w sprawie postulatów zawartych w przedstawionej petycji wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękujemy pani prezes.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie pani przewodnicząca Urszula Augustyn. Tym razem petycja w sprawie zmiany art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, petycja odnosi się do zmian w przepisach ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej w taki sposób, żeby nałożyć na ten organ obowiązek sprawdzania stanu lokalu mieszkalnego i doprowadzenia do jego opróżnienia z rzeczy nagromadzonych przez zbieracza dotkniętego syllogomanią. Taki jest cel tej ustawy. Rozumiem, że ustawa jest bardzo ważna, a z całą pewnością bardzo delikatna i wrażliwa szczególnie dla tych sublokatorów czy współmieszkańców, czy sąsiadów, którzy są dotknięci takim kłopotem. Wnoszący petycję w jej uzasadnieniu wskazuje, że proponowana zmiana pozwoli na skuteczne działanie służb sanitarnych w wypadkach, autor nazwał to, patologicznego zbieractwa.

Wnoszący petycję podnosi, iż nagromadzone w mieszkaniach zbieraczy rzeczy, śmieci i odpadki są źródłem zagrożenia gryzoniami, robactwem oraz przyczyną fetoru rozprzestrzeniającego się w całym budynku. Mieszkania zbieraczy są też źródłem zagrożenia pożarowego. „Prawo wejścia przymusowego do mieszkania zbieracza przez inspekcję sanitarną, możliwość uzyskania nakazu usunięcia nagromadzonych przez zbieracza śmieci, odpadków i rzeczy w drodze administracyjnej pozwoliłoby na systematyczne sprzątanie mieszkań zbieraczy bez potrzeby sięgania po nakaz eksmisji lub nakaz zbycia mieszkania w drodze licytacji komorniczej”. Jest to przytoczony przeze mnie właśnie fragment uzasadnienia do tej petycji.

Jednocześnie opierając się po raz kolejny na analizie Biura Analiz Sejmowych odnosimy się do ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która to w art. 26 ust. 1 mówi, że „Państwowy inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny ma prawo wstępu do mieszkań w razie podejrzenia lub stwierdzenia choroby zakaźnej, zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi, a także jeżeli w mieszkaniu jest lub ma być prowadzona działalność produkcyjna lub usługowa”. Z tego przepisu wynika, że inspektor może wejść do lokalu mieszkalnego w razie podejrzenia zagrożenia zdrowia czynnikami środowiskowymi. Właśnie o te czynniki środowiskowe także upomina się autor petycji, bowiem uważa, że to jest zbyt szerokie pojęcie. Jednak temu pojęciu należy nadać znaczenie takie, jakie ma ono w języku ogólnym, więc mogą to być czynniki biologiczne albo zanieczyszczenie powietrza, a wiadomo, że zbierane śmieci są znakomitym miejscem do rozwoju drobnoustrojów, grzybów i do tego, żeby różnego rodzaju choroby mogły się rozprzestrzeniać.

Art. 22 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi stanowi, że właściciel, posiadacz lub zarządzający nieruchomością są obowiązani utrzymywać ją w należyтым stanie higieniczno-sanitarnym w celu zapobiegania zakażeniom i chorobom zakaźnym. Obowiązek utrzymania nieruchomości w należyтым stanie obciąża wszystkie wskazane w tym przepisie podmioty, a więc zarówno właściciela nieruchomości, jak jej posiadacza lub zarządzającego nieruchomością. W przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązków wskazanych w tym przepisie, każdy z tych pomiotów może być adresatem decyzji wydawanej przez organ sanitarny, czyli przez Państwową Inspekcję Sanitarną i w razie stwierdzenia naruszenia wymagań higienicznych i zdrowotnych państwowy inspektor sanitarny nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie w ustalonym terminie stwierdzonych uchybień. Mamy już drugą ustawę, która odnosi się do tego samego problemu.

Na poparcie tej tezy jeszcze wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z 2018 r., który uznał, że „uzasadnione wątpliwości czy właściciel przedmiotowego mieszkania utrzymuje je w stanie odpowiadającym wymogom wskazanym w art. 22 ust. 1 ustawy z 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, jak również czy nie zachodzi w związku z tym zagrożenie zdrowia czynnikami środowiskowymi, stanowią podstawy do wszczęcia postępowania w sprawie kontroli stanu sanitarno-higienicznego przedmiotowego lokalu”.

Czyli mamy obowiązujące przepisy a także wykładnię tych przepisów przytoczonych przez orzeczenie sądu, która decyduje o tym, że faktycznie w sytuacji zagrożenia, w sytuacji wątpliwości czy mieszkanie utrzymywane jest w odpowiednim stanie i czy nie zagraża zdrowiu sąsiadów państwowy inspektor sanitarny lub główny inspektor sanitarny może bez problemu, korzystając z tych przepisów wejść, dokonać inspekcji i nałożyć odpowiednie działania, po to, żeby pozbyć się źródła kłopotu. Wydaje mi się, że jasno przytoczyłam, powołując się na opinię eksperta BAS-u. Dzisiejsze prawo spokojnie zabezpiecza ten problem, a więc proponuję państwu nie uwzględniać żądania zawartego w treści tej petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję pani przewodniczącej.

Mamy zgłoszenie głównego inspektora sanitarnego, bardzo proszę o zabranie głosu.

Dyrektor Departamentu Higieny Środowiska Głównego Inspektoratu Sanitarnego Anna Kamińska:

Dzień dobry państwu. Czy mnie słyhać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak, słyszymy panią. Bardzo proszę.

Dyrektor Departamentu Higieny Środowiska GIS Anna Kamińska:

Szanowni państwo, również chciałabym podzielić opinię pani przewodniczącej i również Biura Analiz Sejmowych. Jeszcze za poparciem tej tezy, że takie możliwości istnieją dla organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej świadczy ostatni wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 2019 r., który w swoim uzasadnieniu wskazuje na ustawę o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, która mówi wprost w art. 1, że jest powołana do realizacji zadań z zakresu zdrowia publicznego. Katalog zakresu tych zadań jest katalogiem otwartym. W tym artykule wskazujemy, że w szczególności poprzez sprawowanie nadzoru nad warunkami – i to nie jest katalog zamknięty, to jest katalog otwarty – działań, które podejmuje inspekcja sanitarna. Tym samym Naczelny Sąd Administracyjny wywodzi, że nie ma podstaw do zamknięcia kompetencji Państwowej Inspekcji Sanitarnej do występowania tylko w razie naruszenia warunków zdrowia publicznego w aspekcie powszechnym. Zatem wyłączenie zagrożeń zdrowia spowodowanych indywidualnymi działaniami podmiotów prywatnych również wchodzi w zakres działań inspekcji sanitarnej.

Oczywiście, jeżeli chodzi o praktykę, nie mamy problemu z zastosowaniem tego przepisu. Natomiast pewnie praktyczne problemy wynikają bardziej z kwestii związanych z całym postępowaniem egzekucyjnym. Jeżeli chodzi akurat o brzmienie tego przepisu, to nie jest to podważane. Jeżeli chodzi o egzekwowanie tych przepisów i decyzji, które wydają organy inspekcji sanitarnej, to rzeczywiście tutaj jest większy problem, ale to akurat nie dotyczy tej petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem proszę o końcową rekomendację panią przewodniczącą Augustyn.

Posel Urszula Augustyn (KO):

W tej sytuacji podtrzymuję swoją opinię, mianowicie rekomenduję państwu nieuwzględnienie żądania zawartego w treści petycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja by nie uwzględnić żądania będącego przedmiotem przedstawionej petycji. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Bardzo proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej w zakresie rozpatrywania skarg dotyczących Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej oraz Straży Granicznej.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja zawiera siedem postulatów. Dotyczą one nowelizacji ustaw o: Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Policji, Służbie Ochrony Państwa, Służbie Więziennej oraz o Straży Granicznej. Celem tych zmian jest zmiana trybu rozpatrywania skarg. Otóż skargi są rozpatrywane w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego, jednak przepisy szczegółowe, bardzo zbliżone w tych siedmiu ustawach, zmieniają obieg dokumentów w sprawach związanych ze skargami.

Petycja mieści się w zakresie kompetencji Sejmu, a więc spełnia wymogi formalne, ponieważ dotyczy przepisów rangi ustawowej, jak i innych przesłanek formalnych, więc powinna zostać rozpatrzona przez Komisję do Spraw Petycji.

Autor petycji, jak wynika z petycji i załączonego do petycji uzasadnienia, spotkał się z problemem, który doprowadził do sytuacji, że osoba, na którą została złożona skarga rozpatrywała petycję. Chodziło o komendanta powiatowego Policji, a ponieważ sprawdził, że podobne rozwiązania są w pozostałych ustawach, w związku z tym zgłosił, aby te ustawy również były uwzględnione w petycji.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, wydaje mi się, że problem jest nieco szerszy niż wynikałoby z dołączonej do petycji opinii Biura Analiz Sejmowych, gdyż problem rozpatrywania samej skargi w sposób oczywisty powinien mieć innych obieg dokumentów niż w normalnych sprawach. Skarga bez względu na to czy jest złożona w Policji, czy w innych działach administracji, czy w Służbie Ochrony Państwa powinna być traktowana jako skarga. Nie powinno być sytuacji, w których osoba, na którą została skarga złożona, tę skargę rozpatruje. Ponieważ wtedy doprowadza to do sytuacji, że skargi możemy podzielić na dwie grupy: skargi bezzasadne i skargi oczywiście bezzasadne. Wydaje mi się, że w tej sprawie, już nie wchodząc w tym momencie w szczegóły poszczególnych ustaw, powinniśmy skierować dezyderat do ministra sprawiedliwości, aby ustosunkował się zarówno do kwestii, które zostały podniesione w petycji, ale również do kwestii, czy nie należałoby wyłączyć tych spraw z obiegu służbowego w tych służbach i pozostawić tryb administracyjny. Po prostu nie stosować tych „specprzepisów”, które wyłączają zastosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Wydaje się wręcz oczywiste, że osoba, na którą jest składana skarga nie powinna rozpatrywać w tej skargi. Przecież stara zasada mówi: *nemo iudex in causa sua* – nikt nie powinien być sędzią w swojej sprawie. Wydaje się to zupełnie jakoś jaskrawie niewłaściwe.

Mamy w tym punkcie zgłoszenia przedstawicieli MSWiA i Komendy Głównej Policji. Kto z państwa? Pani dyrektor Leonciak, tak? Bardzo proszę. Leonciak, przepraszam bardzo, pani dyrektor Leonciak.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Tak. Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, jeszcze raz Renata Leoniak zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA.

Dostaliśmy tę petycję stosunkowo niedawno, ale zdążyliśmy ją przekonsultować i przeanalizować z naszymi służbami. Akurat podzielamy tutaj stanowisko Biura Analiz Sejmowych, uważając, że przepisy w tej chwili, które obowiązują, są wystarczające, to znaczy, że każdy organ rozpatruje sprawy zgodnie ze swoją właściwością – tutaj właściwość jest podstawą do rozpatrzenia. Sposób ustalenia tej właściwości też określają przepisy, to jest art. 229 k.p.a. Wyjątkiem od tej zasady jest art. 232, który mówi, że „organ właściwy do rozpatrzenia skargi może ją przekazać do załatwienia organowi niższego stopnia, o ile skarga ta nie zawiera zarzutów dotyczących działalności tego organu. Skargę na pracownika można przekazać do załatwienia również jego przełożonemu służbowemu, z obowiązkiem zawiadomienia organu właściwego do rozpatrzenia skargi o sposobie jej załatwienia”.

Należy też zwrócić uwagę na § 11 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, który w § 11 wyraźnie wskazuje, że skarga dotycząca określonej osoby nie może być przekazana do rozpatrzenia tej samej osobie, ani osobie, wobec której pozostaje ona w stosunku nadrzędności służbowej. W związku z tym uważamy, że przepisy są wystarczające. Oczywiście, jeżeli tutaj zostały stwierdzone jakieś nieprawidłowości w tym zakresie, to absolutnie wymagają one wyjaśnienia. Natomiast każda sprawa powinna być wyjaśniona, a ta skargowa jest indywidualnie rozpatrywana.

Jeszcze tylko dodam, że jeżeli chodzi o ministerstwo, to u nas corocznie jest przygotowywana ocena przyjmowania, załatwienia skarg i wniosków przez organy, jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra spraw wewnętrznych i administracji oraz sprawozdanie z przyjmowania i załatwienia skarg i wniosków w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zawsze, każdorazowo, jeżeli stwierdzamy, że do nas wpływają skargi – bo wpływa sporo skarg, zwłaszcza prawie połowa wpływających skarg dotyczy Policji – są one rozpatrywane. W przypadku, jeżeli dostrzegamy nieprawidłowości, stwierdzamy, identyfikujemy, to na pewno są podejmowane działania w zakresie, który ma na celu poprawę sytuacji, wyeliminowanie jakiś błędów, które zostały popełnione. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Chciałbym prosić o uściślenie, czy zdarzają się sytuacje, że skargę na komendanta powiatowego Policji rozpatruje tenże komendant? Jeżeli zdarzają się takie sytuacje, to czy takie sytuacje są dopuszczalne w świetle dzisiejszego prawa, czy też następują w wyniku nieprawidłowego stosowania obowiązującego prawa?

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to może przekazałabym głos przedstawicielowi Komendy Głównej Policji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Bardzo proszę, oczywiście, że tak.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Pan dyrektor Marcin Rosół.

Zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej Komendy Głównej Policji insp. Marcin Rosół:

Inspektor Marcin Rosół, niestety chyba nie widać mnie.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Ale słyszymy pana. Proszę mówić, to jest najważniejsze, że pana słyszymy.

Zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej KGP insp. Marcin Rosół:

Oczywistym jest, że skargę na komendanta powiatowego nie powinien rozpatrywać komendant powiatowy Policji. Policja jest organizacją hierarchiczną i nad komendantem powiatowym Policji jest komendant wojewódzki Policji i tam powinna być rozpatrywana taka skarga. Zasada obiektywizmu jest nadrzędną zasadą w sprawach skarg i wniosków. Mam nadzieję, że wszystkie takie przypadki skarg na komendantów powiatowych są rozpatrywane przez organa wyższego szczebla.

W chwili obecnej nie mam wiedzy, czy takie przypadki się zdarzają, czy nie, z tym że z praktyki można powiedzieć, że często skargi są kierowane pochopnie przykładowo na piastuna organu, podczas gdy w ogóle nie dotyczą ich zachowania, dotyczą np. naczelników wydziałów lub konkretnych pracowników. W tym momencie nie można mówić o tym, że skarga dotyczy piastuna organu, wtedy może być przez niego wyjaśniona. Oczywiście możemy spytać pion kontroli, mamy tych skarg w Policji łącznie prawie 19 tys., więc to jest ogromna skala. Należałoby sprawdzić czy nie zdarzyły się takie przypadki. Tak jak powiedziałem, w chwili obecnej nie posiadam wiedzy czy takie przypadki

występują. Jednak można powiedzieć jasno i klarownie, że nie powinny się zdarzać takie sytuacje, ponieważ jeżeli jest skarga na komendanta powiatowego, zobowiązany jest on przekazać tę skargę wyżej, w celu zachowania ... Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Pani przewodnicząca Augustyn, proszę.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję. Znaczący duży kłopot z pańską wypowiedzią, ponieważ pan cały czas używa takiego trybu „nie powinno”, „mam nadzieję”. My pytamy o konkrety. Wydaje mi się, że to jest bardzo istotne czy takie skargi są rozpatrywane w tej samej instancji, czy skarga na komendanta jest rozpatrywana przez komendanta. Jest to bardzo ważne, jak to w tej chwili funkcjonuje. Ponieważ samo określenie, że nie powinno tak funkcjonować, nie upewnia nas, nie daje nam przekonania, że tak nie funkcjonuje.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy pan dyrektor mógłby się odnieść do tego dodatkowego pytania?

Zastępca dyrektora Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej KGP insp. Marcin Rosół:

Pani przewodnicząca, jeżeli do Policji wpływa 18 970 skarg w roku, to nie mogę wykluczyć, że taki przypadek się zdarzył. Dlatego użyłem sformułowania, że takie sytuacje nie powinny się zdarzyć. Oczywiście treść skargi decyduje o tym, kogo ona dotyczy. Pisanie przykładowo skargi na komendanta powiatowego Policji nie zawsze oznacza, że ta skarga jest na tego komendanta. Dlatego dopuściłem możliwość, że taki przypadek mógłby się zdarzyć, chociaż myślę, że raczej takich przypadków nie ma. Oczywiście możemy to sprawdzić, czy były takie skargi na komendantów rozpatrywane przez komendantów, ale wątpię, żeby tak było. Musiałbym po prostu pogłębić wiedzę z tego zakresu w pionie kontroli. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Jest to może dodatkowy argument, żeby właśnie wystąpić z dezyderatem, bo wtedy też pan dyrektor będzie mógł przeanalizować posiadane informacje.

Pan poseł Grzegorz Wojciechowski, bardzo proszę.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, tu chyba nie tylko chodzi – może pobocznie – o samą skargę na komendanta powiatowego, która jest przez niego rozpatrywana czy też podobne sytuacje w Policji, czy też w innych służbach. Myślę, że bardziej chodzi o pisma, które powinny być traktowane, jako skargi – mówię zupełnie przykładowo – na komendanta powiatowego, są traktowane, jako jakaś sprawa do załatwienia i ona jest załatwiana przez komendanta powiatowego. Z treści petycji może wprost to nie wynika, ale analizując dokumenty, zarówno treść petycji jak i opinię Biura Analiz Sejmowych, można dojść do takiego wniosku, że skargi w pewnym momencie przestają być skargami, stają się zupełnie jakimiś innymi sprawami. W związku z tym mogą być wtedy rozpatrywane przez komendanta, bo ta skarga nie jest traktowana jako skarga i jest rozpatrywana, jako zwykła sprawa nieskargowa. Chyba ten problem jest tu najpoważniejszy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Pan przewodniczący Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Mam taką wątpliwość z kolei w drugą stronę. Wydaje mi się logiczne, że jeżeli komendant wojewódzki dostaje skargę na komendę powiatową, to wysyła prośbę o wyjaśnienia. Podejrzewam, że autor petycji trochę myli pojęcia, kwestię rozpatrzenia i kwestię zasięgnięcia informacji, czy prośbę o wytłumaczenie się ze skargi. W końcu i tak to komendant wojewódzki odpowiada za skargę, on się pod tym podpisuje i on za to odpowiada. Obojętnie czy prosił pisemnie komendanta powiatowego o wyjaśnienie, czy innymi drogami zdobywał odpowiednią informację. Podejrzewam, że tutaj jest takie nieporozumienie.

Pytanie, czy jeżeli zdarzają się patologiczne sytuacje, czy one są wynikiem błędów w przepisach, czy błędów w postępowaniu konkretnych ludzi? Ponieważ na to musimy sobie odpowiedzieć. Jeżeli to są błędy w przepisach, to spróbujemy je uściślić, poprawić. Jeżeli to są błędy ludzi, to trochę wykracza poza zakres petycji i naszej możliwości działania.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że to jest rzeczywiście kluczowa kwestia czy dzisiaj przepisy dopuszczają takie zachowania, o jakich pisze autor petycji, czy też jest to efekt złego stosowania, czy niestosowania przepisów. Jednak, jeżeli byłoby to złą praktyką wbrew przepisom, to też powstaje pytanie, co zrobić, żeby taką złą praktykę ograniczać czy eliminować. Myślę, że to cały czas jest bardzo ważna kwestia i wymagająca rzetelnego wyjaśnienia.

Panie pośle, bardzo proszę zatem o konkluzję i końcową rekomendację.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, myślę, że wątki, które zostały podniesione, nie zostały wyjaśnione przez opinię Biura Analiz Sejmowych, ani przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Myślę, że powinniśmy wystąpić z dezyderatem do ministra spraw wewnętrznych i administracji o wyjaśnienie tego.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Panie pośle, zważywszy, że tu są wskazywane analogiczne rozwiązania dotyczące innych służb, czy nie powinno być do premiera?

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Inne służby, jest w sumie siedem ustaw.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Może do premiera powinien być dezyderat, a premier wyznaczy ministra właściwego do...

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak, bo tu jest...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

KAS jest podległy przecież ministrowi finansów.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Tak, bo tu są różni ministrowie, przynajmniej trzech ministrów jest już tutaj. Tak, to do premiera.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, zatem jest rekomendacja byśmy w sprawie kwestii podniesionych w petycji wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Dziękuję bardzo, pani dyrektor i panu inspektorowi.

Zastępca dyrektora Departamentu Porządku Publicznego MSWiA Renata Leoniak:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnej petycji. Tym razem petycja w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Proszę ponownie pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja dotyczy zmiany Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia przez skreślenie w § 1 art. 101 wyrazów „lub opiekuna prawnego” oraz przez zastąpienie w § 1a zdanie drugie, odesłania do art. 96 § 1 i 1b odesłaniem do art. 96 § 1 i 1bd.

Potrzeba nowelizacji, jak wskazuje autor, wynika z tego, że w art. 101 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia nie uwzględnia, iż opiekun jest przedstawicielem

ustawowym oraz nie uwzględnia zmian w art. 96, które w międzyczasie zostały wprowadzone. W związku z tym to odesłanie jest niepoprawne.

Art. 101 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia zgodnie z tym artykułem: „Prawomocny mandat karny podlega niezwłocznie uchyleniu, jeżeli grzywnę nałożono za czyn niebędący czynem zabronionym jako wykroczenie albo na osobę, która popełniła czyn zabroniony przed ukończeniem 17 lat, albo gdy ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia wykroczenia z przyczyn, o których mowa w artykułach od 15 do 17 Kodeksu wykroczeń”. W tym miejscu istotna rzecz: „uchylenie następuje na wniosek ukaranego i jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna prawnego, złożony nie później niż w terminie 7 dni od uprawomocnienia się mandatu lub na wniosek organu, którego funkcjonariusz nałożył grzywnę albo z urzędu”.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, myślę, że kwestia opiekuna prawnego zawiera się w pojęciu przedstawiciela ustawowego. Jednak mogą być rozbieżne interpretacje, gdyż osoba nieletnia np. może znaleźć się w takiej sytuacji, że jej opiekunowie wyznaczyli czy w jakiś inny sposób udzielili pełnomocnictwa adwokatowi, czy innej osobie, aby reprezentowała je we wszystkich sprawach – mówiąc potocznie – prawnych i tutaj może zaistnieć jakiś problem.

Natomiast drugi problem, który dostrzegam, ale też brak jest w opinii Biura Analiz Sejmowych szczegółowego wyjaśnienia, co jest w sytuacji, kiedy mandat zostaje nałożony w sposób sprzeczny z prawem. Myślę, że tutaj może niekoniecznie musi dochodzić do czynu bezprawnego czy czynu bez jakiegóż podstawy prawnej, bo może być to błąd. Jednak na uchylenie, niezwłoczne uchylenie tego mandatu potrzebny jest wniosek ukaranego i jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna prawnego. Termin na złożenie tego wniosku wynosi 7 dni. Chciałem tu porównać sytuację, kiedy nie ze strony funkcjonariusza ktoś ponosi jakąś szkodę, a z bezprawnego czynu innej osoby, to ma na to termin w zasadzie aż się przedawni przestępstwo. Tutaj jest ten termin bardzo krótki.

Z opinii Biura Analiz Sejmowych wynika, że problem, który został podniesiony, chodzi mi wyłącznie o problem związany z pojęciem opiekuna prawnego ma podstawy prawne, to znaczy może tutaj być jakaś nieoczywista interpretacja przepisów. Jednak ta opinia nie wskazuje, aby jakieś problemy tutaj występowały w sposób oczywisty i utrudniające dochodzenie swoich praw przed organem, który nałożył grzywnę. Biorąc pod uwagę, że ekspert Biura Analiz Sejmowych stwierdza, że jest tutaj pewna niekonsekwencja i fakt, że może być w przyszłości jakiś problem... Wielokrotnie na posiedzeniach Komisji rozmawialiśmy, że przepisy dotyczące jakichkolwiek kar czy innych obowiązków nakładanych na obywatela powinny być szczególnie jasne, czytelne i przystępne. Proponuję, aby wystąpić z dezyderatem do ministra sprawiedliwości i w tym dezyderacie zawrzeć pytanie, czy w tym zakresie minister sprawiedliwości w najbliższym czasie ma zamiar wystąpić z wnioskiem o nowelizację tego przepisu. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Zatem jest rekomendacja byśmy w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji wystąpili z dezyderatem do ministra sprawiedliwości.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją. Dziękuję.

Przechodzimy do ostatniego punktu tego posiedzenia. Bardzo proszę ponownie pana posła Roberta Warwasa o przedstawienie petycji, tym razem w sprawie zmiany art. 6 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 13 sierpnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w zakresie aktualizacji odwołania do przepisów Prawa wodnego.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przedmiotem petycji jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie poprzez zmianę art. 6 pkt 11 lit. b. Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu oraz spełnia wszelkie wymogi formalne.

Zdaniem wnoszącego petycję zawarte we wskazanej ustawie w art. 6 w pkt 11 lit. b odesłanie do art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne jest nieaktualne i powinno zostać zastąpione odesłaniem do art. 66 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Jak wskazuje Biuro Analiz Sejmowych w art. 6 pkt 11 ustawa o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie definiuje na użytek ustawy pojęcie szkody w środowisku. Obecne odesłanie do ustawy do art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne utraciło swoją moc wraz z całą ustawą w dniu 1 stycznia 2018 r. na podstawie art. 573 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

Reasumując, nowelizacja, którą należałoby wprowadzić powinna polegać na odesłaniu nie tylko jak wskazuje autor petycji do art. 56 ustawy – Prawo wodne, ale również do art. 67 i 68 wskazanej ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Widzę, że mamy zgłoszenie pana Norberta Gabarkiewicza, dyrektora Departamentu Orzecznictwa Administracyjnego Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Bardzo proszę, panie dyrektorze. Nie słyszymy i nie widzimy pana. Niestety są jakieś problemy z komunikacją.

Panie pośle, zatem proszę o końcową rekomendację.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Dziękuję. Szanowny panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, proponuję wystąpić z dezyderatem do ministra infrastruktury by postulowane zmiany zostały wzięte pod uwagę przy najbliższej nowelizacji ustawy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem jest rekomendacja by wystąpić z dezyderatem do ministra infrastruktury. Panie pośle, a nie do ministra klimatu i środowiska? Ponieważ mam taką wątpliwość, pan Krzysztof Pater sygnalizuje, że właściwym byłby minister klimatu i środowiska.

Poseł Robert Warwas (PiS):

Z tego, co kojarzę, to nastąpiły zmiany i teraz Ministerstwo Infrastruktury prowadzi sprawę Prawa wodnego. Ze swojego obszaru kojarzę bardziej Ministerstwo Infrastruktury, ale jeśli jest rekomendacja pana doradcy, to możemy wziąć to pod uwagę.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Czyli proponujemy dezyderat do ministra klimatu i środowiska w sprawie postulatu zawartego w przedstawionej petycji.

Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdza, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

Na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Bardzo wszystkim państwu dziękuję. Po kilkuminutowej przerwie rozpoczniemy kolejne posiedzenie, a to posiedzenie zamykam.